

Villemoes: Også jeg er enig i, at der ikke kan være nogen tvivl om, at Færøerne er en del af kongeriget Danmark, som vi fra lovgivningsmagtens og fra de bevilgende myndigheders side, når der opstår en vanskelig situation, ønsker at stille os så velvilligt overfor, som det på nogen måde er muligt. Vi har i de senere år vist dette ganske tydeligt, jeg tænker her på elektrificeringen, på havnebyggeriet, på vor støtte til skibsfarten — til rutefarten med „Tjaldur“ — o. s. v. Det forslag, som den højtærede fiskeriminister her har forelagt på den fraværende handelsministers vegne, går som allerede nævnt ud på en støtte herved på tilsammen 11,95 mill. kr. i form af garantier o. s. v.

Når en sådan økonomisk ulykke indtræffer på øerne som den, at Sjøvinnubankens bestyrelse har måttet bestemme sig til at lukke banken for udbetalinger og derefter nu søger at få dannet baggrund for en rekonstruktion nr. 2 af banken, er det klart, at vi her på den danske rigsdag må se på, om det er forsvarligt at yde denne økonomiske støtte. Det høje folketing har i går enstemmigt vedtaget forslaget, og den højtærede fiskeriminister anbefaler det altså nu til vedtagelse her.

Siden vi for snart en snes år siden vedtog vor nugældende banklov, har vi heldigvis stort set været forskånet for store bankammenbrud, hvilket efter min mening beviser, at vor banklov i og for sig er ganske god og stort set har virket efter sin hensigt. Det gør derfor noget ondt nu at erfare, at det er gået så galt med denne lille bank, som tilfældet er. Jeg erindrer om, at bankens aktiekapital kun var på 300 000 kr., og da balancen var nået op på 30 mill. kr., altså hundrede gange aktiekapitalens størrelse, vil selv en ikke-bankkyndig kunne forstå, at bankens midler ikke var tilstrækkelige til at opfylde den mission, som den havde sat sig, i særdeleshed da det blev evident, at banken havde vovet sig ud i engagementer, der gav store tab, så den første rekonstruktion i afvigte efterår viste sig ikke at kunne holde. Der må have været administreret og disponeret noget letsindigt, i hvert fald, tør man nok sige, ret optimistisk.

Midt i denne pinlige udvikling må man dog sige til Færøernes ros, at man sidste sommer viste så megen interesse og så megen ofervilje for sagen, at man nytegnede en aktiekapital på 1½ mill. kr. Det må i denne forbindelse erindres, at det er et lille øsamfund på ca. 29 000 indbyggere, altså med andre ord ikke mere end godt halvdelen af, hvad der bor i købstaden Esbjerg; det er

altså et lille samfund, som her er kommet ud i meget store økonomiske vanskeligheder.

Den undersøgelse af det færøske erhvervsrentabilitet, der blev iværksat efter forslag af Færøernes lagting, og som fandt sted derefter, har, såvidt jeg har forstået, dannet grundlaget for de forhandlinger, der er gået forud for fremsættelsen af nærværende lovforslag. Jeg er enig med den danske regering i, at gennemførelsen af denne rekonstruktion af banken naturligvis i første række må være et færøsk anliggende. Vi har i den senere tid her i landet haft et par banker, der er kommet i visse vanskeligheder, uden at staten derefter er trådt hjælpende til; vanskelighederne blev dog alligevel overvundet. Jeg nævner dette, fordi det er min opfattelse, at en lovgivning som den, vi her beskæftiger os med, absolut må være noget af en undtagelse, og den bør heller ikke skabe præcedens.

Som jeg indledningsvis har sagt, er også jeg og mit parti enig med regeringen; vi ønsker ikke at stille os afvisende og går derfor under disse ekstraordinære forhold med til denne støtte herved. Således som lovforslaget er opbygget, kan vi altså tiltræde det.

En bestemt forudsætning er det jo, som det fremgår af lovforslagets § 3, at der på Færøerne tegnes en ny aktiekapital på mindst ½ mill. kr. Der tilføjes i paragraffen følgende:

„Om tegning og kontant indbetaling af dette mindstebeløb skal der foreligge bindende tilsagn senest på dagen for den generalforsamling, på hvilken rekonstruktion i overensstemmelse med nærværende lov forelægges til godkendelse.“

Derfor blev jeg en lille smule forbavset over i dag i et af morgenbladene i dets referat af folketingets forhandlinger i går at læse, at loven skulle gennemføres i landstinget i dag, og at den samtidig skulle gennemføres i det færøske lagting, og at Sjøvinnubankin derefter genåbner på mandag. Deraf må man forstå, at denne halve million kroner allerede må være bragt tilveje hos den færøske befolkning. Jeg ved ikke, om ministeren kan fortælle det høje ting lidt om dette.

Det er selvfølgelig ganske nødvendigt, for at banken kan komme til at virke tilfredsstillende og der kan komme ro om den, at denne — den anden — rekonstruktion bliver ført ud i livet på fyldestgørende måde, og for den danske stat, der som sagt efterhånden har meget store garantiforpligtelser, er det naturligvis en betingelse, at rekon-